

ИНТЕРМЕЦО

И прекрачилъ прага, ти отпущашъ
най-подиръ облекчена душа —
(колко странно въвъ здрача на пруста
се бълбятъ на мамина шалъ

две крила, що снѣга е изваялъ
върху слабитѣ ѣ рамене!)
— сякашъ нѣкой вълшебникъ незнаенъ
тежко бреме отъ тебе е снелъ...

Сега вече почивай дълбоко,
о сърце изболяло отъ смуть —
пристанено подъ бащина покривъ
и до топлия майчински скуть.